

12-13.04.23

8-А,Б,В

Укр.літ

Вч.: Харенко Ю.А.

***В. Дрозд. « Білий
кінь Шептало».
Алегори́чність
образу коня***

vilkovo.at.ua

Епіграф до уроку
«Ти знаєш, що ти – людина?»
В. Симоненко

**Кожен із нас по-своєму неповторний.
Адже, як відомо, на світі немає
абсолютно однакових людей. І
звичайно, цікавіше жити серед
неординарних, яскравих особистостей,
які не бояться мати власну думку,
стиль, відрізнитися від інших. Тому не
слід губити кращі риси свого
характеру заради того, щоб ніхто не
подумав нічого зайвого. Від цього, у
першу чергу, буде гірше нам самим!**

Алегоричний зміст твору

Усе оповідання можна вважати алегорією, зміст якої — зображення епохи тоталітарного режиму, що знищував у людей жагу до вільного життя.

У центрі оповідання — білий кінь. Чому саме білий?

Зі слов'янської міфології дізнаємося, що у святковому ритуалі давніх слов'ян однією з емблем був білий кінь, який біжить по небу. Наші предки шанували білого коня, котрого вважали священним. Він уособлював Світанок. Люди вірили в те, що колісницю Сонця возять білі коні. На острові Ругії колись стояв храм Світовида. При цій святині жрець утримував білого коня, на якому було заборонено їздити верхи, бо це — священний кінь. Досі зберігся звичай переможця: полководець в'їжджає в місто через тріумфальну арку на білому коні. Усім відомий вислів «на білому коні в'їхати» — тобто з'явитися де-небудь як переможець, людина, що досягла тріумфального успіху.

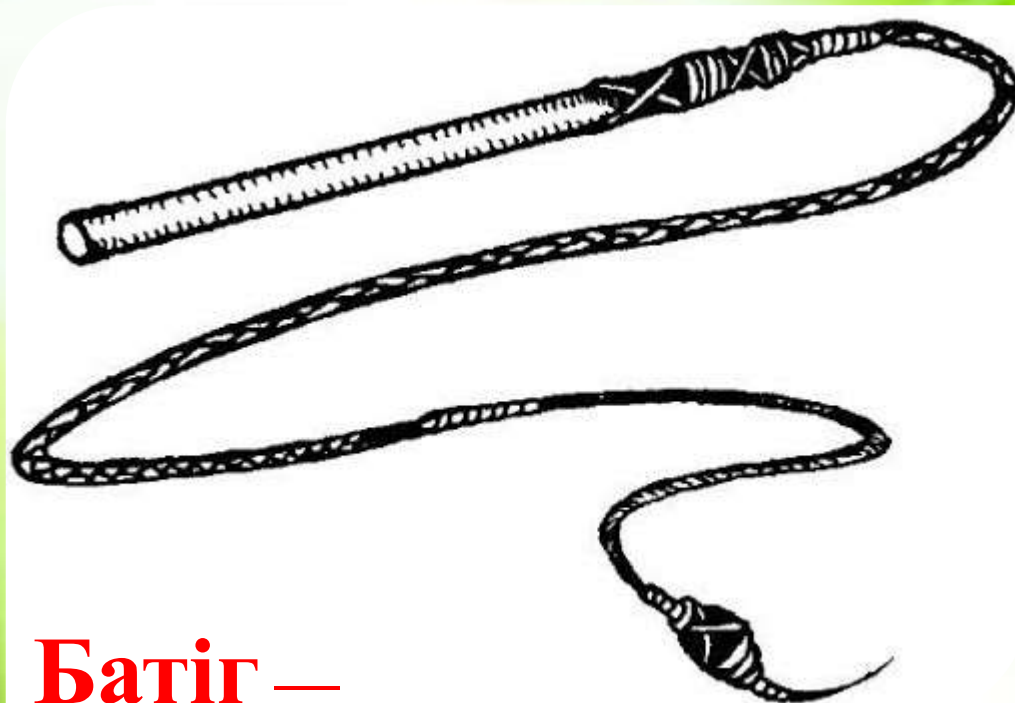
Білий кінь —
алегорія
непересічної
людини, яка не
хоче приймати
рабську долю, бути
«як усі»,
опирається «сірій»
буденності, але
зазнає поразки в
цій боротьбі.

Чому автор назвав коня саме так?

Будучи сміливим, маючи глибоку душу і світлий розум, кінь водночас нерішучий, залежний, готовий змиритися. Він заявляє про свої права ніби пошепки, з обережністю проявляє власний потяг до волі і врешті-решт нехтує правом самотійного життєвого вибору.

**У творі дуже багато інших
алегоричних образів**

**Батіг, віжки, недогнуздок,
сильна рука, табун, гурт,
загороджі, бригадне
стовпище — натякають на
форму правління —
тоталітарну владу.**

Батіг —

символ рабської покори, страху, пригнічення особистості, підневільного становища, приниження гідності.

**Стайня –
алегоричний образ тогочасної тоталітарної
системи.**

Хлібозаготівельна комсомольська бригада с. Обухова, 1930 р.

Бригадне стовпище —
зібрання знеособлених персоналій,
«Гвинтиків» системи.

**Небо, вітер, вогкість, міцні
пахощі лугових трав і молодого
сіна — **алегорія волі.****

За допомогою алегоричних образів письменнику вдалося правдиво відтворити вплив епохи тоталітарного режиму на особистість, її поведінку, погляди, світосприйняття, місце в суспільстві. Ця жахлива епоха наче зомбувала людину, відбиваючи в неї бажання жити й розвиватися вільно, самостійно, без принижень та знущань.

Під впливом повсякденного життя й суспільних умов яскрава, але слабка людська особистість утрачає індивідуальність, зраджує свої мрії, пристосовується до оточення. Вона обманює сама себе, живе подвійним життям, страждає від внутрішнього роздвоєння суперечки між розумом і серцем. Система ламає її, змушує жити «як усі», навіть якщо таке життя передбачає удари батога по спині.

Домашнє завдання:

***Опрацювати біографію
Ю.Винничука – ст.173;
читати повість-казку – ст.173-181
(відповідати на питання після III
розділу).***